

2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 256, 24.10.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Unabhangiger Verwaltungssenat Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien

(Lieta C-338/09) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Konkurences noteikumi — Kobotāžas pārvadājumi — Valsts mēroga pārvadāšanas pakalpojumi, izmantojot autobusa līniju — Pieteikums izmantot līniju — Koncesija — Atļauja — Nosacījumi — Juridiskās adreses vai pastāvīga uzņēmuma esamība valsts teritorijā — Ienākumu samazināšanās, kas apdraud jau piešķirtas līnijas izmantošanas rentabilitāti)

(2011/C 63/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhangiger Verwaltungssenat Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Atbildētājs: Landeshauptmann von Wien

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Unabhangiger Verwaltungssenat Wien — EKL 49. panta un nākamo pantu, kā arī 81. panta un nākamo pantu interpretācija — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas transporta līnijas apkalpošanas koncesijas piešķiršanai nosaka dubultu nosacījumu, ka koncesijas pieteicējam ir juridiska adrese šajā valstī un ka jaunā līnija neapdraud identiskas, jau pastāvošas transporta līnijas rentabilitāti

Rezolutīvā daļa:

1) LESD 49. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tādu dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamata tiesvedībā, kurā, lai piešķirtu atļauju personu publisko pārvadājumu ar autobusu, kas regulāri pietāj iepriekš noteiktās pieturvietās saskaņā ar iepriekš noteiktu laika plānojumu, pilsētas līnijas izmantošanai, ir prasīts, ka tirgus dalībniekiem [koncesijas] pieprasītājiem, kas ir reģistrēti citās dalībvalstīs, ir juridiskā adrese vai cits uzņēmums šīs dalībvalsts teritorijā pirms vēl tiem tiek piešķirta šādas līnijas izmantošanas atļauja. Savukārt LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts valsts tiesiskais regulē-

jums, kurā ir paredzēta prasība par pastāvīgu uzņēmumu, ja tas tiek prasīts pēc šīs atļaujas piešķiršanas un pirms [koncesijas] pieprasītājs ir uzsācis izmanto šo līniju;

2) LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kas paredz atļaujas atteikumu autobusa līnijas izmantošanai tūrisma mērķiem sakarā ar konkurējoša uzņēmuma, kam ir izmantošanas atļauja attiecībā uz lūgtajai līnijai pilnībā vai daļēji identisku līniju, rentabilitātes samazināšanos, pamatojoties tikai uz šī konkurējoša uzņēmuma apgalvojumiem.

(¹) OV C 282, 21.11.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-351/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2000/60/EK — 8. un 15. pants — Iekšējo virszemes ūdeņu stāvoklis — Monitoringa programmu izveidošana un īstenošana — Bezdarbība — Kopsavilkuma ziņojumu par šīm monitoringa programmām iesniegšana — Bezdarbība)

(2011/C 63/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un K. Xuereb)

Atbildētāja: Maltas Republika (pārstāvji — S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech un Y. Rizzo)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1. lpp.), 8. un 15. panta pārkāpums — Pienākums izveidot un īstenot iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmas — Pienākums iesniegt kopsavilkuma ziņojumus par iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmām

Rezolutīvā daļa:

1) pirmkārt, neizveidojot un neīstenojot iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 8. panta 1. un 2. punktu, un, otrkārt, neiesniedzot kopsavilkuma ziņojumus par iekšējo virszemes ūdeņu monitoringa programmām saskaņā ar šīs direktīvas 15. panta 2. punktu, Maltas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 8. un 15. pantā paredzētos pienākumus;

2) *Malta Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury

(Lieta C-393/09) (¹)

(Intelektuālais īpašums — Direktīva 91/250/EEK — Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — “Datorprogrammas visu izteiksmes formu” jēdziens — Programmas grafiskās lietotāja saskarnes iekļaušana vai neiekļaušana — Autortiesības — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — Grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā — Darba izziņošana sabiedrībai)

(2011/C 63/14)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany*

Atbildētāja: *Ministerstvo kultury*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nejvyšší správní soud* — Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.) 1. panta 2. punkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp) 3. panta 1. punkta interpretācija — Lietotāja grafiskās saskarnes iekļaušana vai neiekļaušana Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktā paredzētajā jēdzienā “datorprogrammas [...] visās to formās”

Rezolutīvā daļa:

1) *grafiskā lietotāja saskarne nav datorprogrammas izteiksmes forma Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkta izpratnē, un uz to neattiecas šajā direktīvā paredzētā datorprogrammām piemērojamo autortiesību aizsardzība. Tomēr šādai saskarnei kā darbam var būt piemērojama autortiesību aizsardzība atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvai 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, ja šī saskarne ir tā autora intelektuālā jaunrade;*

2) *grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā nav uzskatāma par ar autortiesībām aizsargātu darba izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.*

(¹) OV C 11, 16.01.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums (Naczelny Sąd Administracyjny (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Lieta C-438/09) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu — Sniegtie pakalpojumi — PVN maksātāju reģistrā neregistrēts nodokļu maksātājs — Obligātas norādes PVN rēķinā — Valsts nodokļu tiesiskais regulējums — Izņēmumi no tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu atbilstoši Sestās PVN direktīvas 17. panta 6. punktam)

(2011/C 63/15)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Bogusław Juliusz Dankowski*

Atbildētājs: *Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Naczelny Sąd Administracyjny* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 17. panta 6. punkta interpretācija — Valsts tiesiskā regulējuma, kurā ir izslēgtas tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts priekšnodokļi par sniegto pakalpojumu, pamatojoties uz rēķinu, ko, pārkāpjot valsts tiesisko regulējumu, ir izsniegusi persona, kas nav reģistrēta kā PVN maksātājs, saderība ar šo tiesību normu

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 14. februāra Direktīvu 2006/18/EK, 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 22. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt pievienotās vērtības*